

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14Csp/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817208046
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817208046.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04, Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému: V. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., V. XXX/XX, o zaplatenie 108,82 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 108,82 EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 108,82 EUR od 28.5.2014 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má nárok proti žalovanému na náhradu 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.4.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 108,82 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.11.2012 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.284,25 EUR. Poskytnutý úver sa žalovaný sa zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 EUR, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 7, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. od okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 1.040,43 EUR a napokon zaplatil len sumu 780,35 EUR. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 10 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná suma vo výške 108,82 EUR predstavuje nesplatenú sumu úveru. Na účet žalovaného bol poskytnutý úver vo výške 1284,25 EUR, z ktorého do dňa vyhotovenia žaloby uhradil 1.175,43 EUR. Žalobca si ďalej uplatnil nárok na úrok z omeškania v sadzbe 8,25% ročne zo žalovanej sumy od 28.5.2014 až do zaplatenia.

2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 8.9.2017, ktorým žalobu zamietol. Súd v tomto rozsudku vzhľadom na povinnosť, ktorú súdu ukladalo ustanovenie §5b zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa, skúmal, či žalovaný nárok nie je premlčaný. Podľa názoru súdu, v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka druhá veta začala plynúť premlčacia doba už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. Podľa názoru súdu teda premlčacia doba ohľadom celého žalovaného nároku začala plynúť už odo dňa zročnosti splátky pre ktorú sa stal splatný celý dlh, t.j. odo dňa 22.10.2013. Keďže medzi stranami sporu ide o občianskoprávny vzťah, premlčacia doba bola trojročná a uplynula dňa 22.10.2016. Žaloba bola podaná až dňa 27.04.2017, teda po uplynutí premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol.

3. Žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uznesením č.k. 4Co/14/2018-32 zo dňa 21.6.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu ho na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že jediným dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihliadal ex offa podľa v tom čase účinného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Dňa 7.2.2018 však Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ustanovenie, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky). V čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd bol povinný toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu nález Ústavného súdu SR treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou SR. Nález ústavného súdu - okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov SR) - predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihliadanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito ustanoveniami ústavy). Súdny sú pri rozhodovaní viazané nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy SR). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s vtedy účinnými ustanoveniami čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

4. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vyvodiť z vykonaného dokazovania skutkové zistenia v takom rozsahu, aby mohli byť po ich právnom posúdení podkladom pre rozhodnutie o predmete sporu v zmysle podanej žaloby žalobcu a v novom rozhodnutí zároveň rozhodnúť aj o trovách konania.

5. Súd prvej inštancie doručil stranám sporu uznesenie odvolacieho súdu a vo veci nariadil pojednávanie. Strany sa na pojednávanie nedostavili. Žalobca svoju neprítomnosť vopred písomne ospravedlnil a odkázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia. Žalovaný mal predvolanie riadne doručené, svoju neprítomnosť vopred neospravedlnil.

6. Strany sporu už v spore nenavrholi žiadne nové dôkazy. Keďže odvolací súd neuložil súdu prvej inštancie povinnosť opakovať už raz vykonané dôkazy ale len vec opätovne skutkovo a právne posúdiť, súd už neopakoval vykonané dokazovanie.

7. Súd mal za preukázaný skutkový stav tak, ako ho tvrdil žalobca.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

15. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel v prvom rade k záveru, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou (s príhľadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačenom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (žalobca) a dlžníkom (odporca) je potrebné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva. Zmluva je zároveň zmluvou so spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver. Poskytnuté peňažné prostriedky bol žalovaný povinný v stanovenej dobe vrátiť v splátkach a zaplatiť z nich zmluvný úrok. Túto svoju povinnosť však riadne a včas nesplnil a to ani potom, čo žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru.

17. Súd mal z dokazovania za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému na základe zmluvy prostriedky v celkovej sume 1.284,25 EUR. Žalovaný žalobcovi z požičanej sumy vrátil len 1.175,43 EUR. Žalobca si následne žalobou uplatnil len zvyšnú, neuhradenú istinu poskytnutého úveru bez úrokov, poplatkov, či prípadných sankcií, t.j. sumu 108,82 EUR. Keďže žalovaný nevzniesol námietku premlčania, súd nebol oprávnený, vzhľadom na právny stav existujúci v čase vyhlásenia druhého rozsudku súdu prvej inštancie, zaoberať sa otázkou prípadného premlčania žalovanej pohľadávky. Súd preto považoval žalobu za dôvodnú a v celom rozsahu jej vyhovel.

18. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania odo dňa 28.5.2014. Keďže vtedy už bol žalovaný nepochybne v omeškaní súd žalobe vyhovel a j tejto časti nároku a zaviazal žalovaného, aby žalobcovi zaplatil aj úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 108,82 EUR od 28.5.2014 do zaplatenia.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

22. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní plne úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.